

**25 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΣΤΑΝΜΟΡ
Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΝΟ**

6 Αυγούστου 1988, Η Κυπριακή Κοινότητα ανοίγει για πρώτη φορά τις πόρτες της στο νέο, ιδιόκτητο κτίριο της στο Στάνμορ. 25 χρόνια αργότερα την ίδια μέρα, σε μια σεμνή τελετή ο νέος πρόεδρος της κοινότητας κ. Σωτήρης Τσουρής μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο, παλιά στελέχη αλλά και απλά μέλη εορτάζουν το γεγονός με το επιβεβλημένο κόψιμο της γενέθλιας τουύτρας.

Πολλά χρόνια έχουν περάσει από την μέρα που η Κυπριακή εγκαταστάθηκε στο Στάνμορ, πολύ νερό έχει περάσει από το αυλάκι, κάποια πράγματα όμως παραμένουν ως έχουν: η Κυπριακή Κοινότητα είναι κατά πρώτιστος ένας οικογενειακό χώρος αφιερωμένος στην εξυπηρέτηση - και βέβαια όχι μόνο ψυχαγωγία- όχι μόνο των Κυπρίων της πόλης μας αλλά και του ευρύτερου ελληνισμού του Σίδνεϊ. Εν τω μεταξύ πολλά έχουν γίνει στο διάστημα των 25 χρόνων που πέρασαν από την μέρα που ο τότε πρόεδρος Πάτερ Λαζάρου και το συμβούλιο του έβαλαν πωλητήριο στο τριώροφο μεν, μικρό δε κτίριο επί της Druitt St στο κέντρο της πόλης. Σωτά προβλέποντας πως η πρόσβαση στο κέντρο θα ήταν σύντομα απαγορευτική για τους περισσότερους Έλληνες, το τότε διοικητικό συμβούλιο άφησε πίσω τον χώρο που για πολλούς ήταν το δεύτερο τους σπίτι για 9 ολόκληρα χρόνια και πληρώνοντας μετρητά έγινε η αγορά του κτιρίου στο Στάνμορ.

Στην πορεία το σπίτι των Κυπρίων έμελε όχι μόνο να παίξει τον δικό του, βαρυσόμαντο ρόλο στα φλέγοντα θέματα της κυπριακής παροικίας, αλλά και να αναδειχθεί ως το πλέον επιτυχημένο - μαζί με την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα- κλαμπ της ελληνικής παροικίας: αθρόα προσέλευση κοινού, πολλές και ποικίλες μορφής εκδηλώσεις (κοινωνικής αλλά και πολιτιστικής υφής) αλλά κυρίως πρωταγωνιστικό ρόλο τόσο στον αγώνα κατά της τουρκικής κατοχής του ήμιου της μαρτυρικής νίσου, όσο και την πρόσφατη προσπάθεια οικονομικής ενίσχυσης της Κύπρου της κρίσης.

«Η ευχή μου βέβαια είναι να τα εκατοστίσουμε!» δηλώνει χαρακτηριστικά στο «εν κατακλείδι» ο πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας κ. Σωτήρης Τσουρής, για να συνεχίσει: «Οι προσπάθειες μας όμως συνεχίζονται πυρετωδώς. Εεκπινόσαμε ήδη τον προγραμματισμό και τις εργασίες για την Γιορτή του Κρασιού που θα γίνει αρχές Νοεμβρίου, ενώ τέλος Νοεμβρίου έχουμε το Miss Cyprus Ball. Ενδιάμεσα έχουμε και κάποιες άλλες, μικρότερης εμβέλειας εκδηλώσεις, κυρίως από την γυναικεία τμήμα

και η ποδοσφαιρική ομάδα».

Μιλώντας πρόσφατα στον «Κόσμο» και στον γράφοντα ο κ. Τσουρής αναφέρθηκε εκτενώς στις διαβούλευσεις και τις κινήσεις που αφορούν το ονειρού ζωής όσων ασχολούνται άμεσα με την Κυπριακή Κοινότητα θέματα: την υλοποίηση των σχεδίων για την δημιουργία του Κυπριακού Σπιτιού Ηλικιωμένων. Προς το παρών πάντως ουδέν νεότερο αφού όπως μας εξήγησε ο κ. Τσουρής εκκρεμεί ακόμη η από την Delphi Bank (πρωτην Κύπρου) για το δάνειο για την αγορά των δυο -παραπλεύρων της Κυπριακής και τόσο σημαντικών για την συνέχιση των έργων- σπιτών.

Από την πλευρά μας απλά να ευχηθούμε καλή συνέχεια.

ΤΟ «ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ» ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΑΚΟΜΗ ΕΞΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΔΩΡΟ ΖΩΗΣ»

Τελικά ως Ελληνες όχι μόνο είμαστε ανεπίδεκτοι μαθήσεως, αλλά ούτε και κάνουμε ευκαιρία να αναδείξουμε τα κακά της φυλής μας. Ένα από αυτά είναι σίγουρα η μανία που μας διακατέχει να αναβάλλουμε μονίμως ότι (θεωρούντες πως) μπορεί να αναβληθεί, προτιμώντας να λειπουργούμε κυριολεκτικά την δωδεκάπτη ώρα προκειμένου να ανατρέψουμε πράγματα τα οποία πολλές φορές δεν επιδέχονται αναβολής. Χαρακτηριστική περίπτωση η τελευταία δουλειά του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας και πιο συγκεκριμένα το θεατρικό έργο της Μέλπως Παπαδοπούλου «Δώρο Ζωής».

Οι πρώτες ενδείξεις - πάντα όσον αφορά την προσέλευση του κοινού αφού η παράσταση

είναι σχεδόν αψεγάδιαστη- κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικές ήταν. Και είναι όντως κρίμα μια τόσο προσεγμένη παραγωγή που «βγάζει» αβίαστα γέλιο και συγκίνηση, μια παράσταση που οποία παράλληλα καταφέρνει όχι μόνο να περάσει τα σωστά μπνύματα για ένα τόσο φλέγον θέμα όπως τον καρκίνο του μαστού αλλά και να αφυπνίσει συνειδήσεις και να προβληματίσει άπαντες, να δίνει μπροστά σε τόσο λίγο αριθμό θεατών.

Φαίνεται όμως πως από την μια η μετάδοση

από σόμα σε σόμα και από την άλλη οι παρανέσεις - ενίστε κατόδια και μουρμούρα-

του γράφοντα έπαιξαν τον δικό τους ρόλο με αποτέλεσμα τα πράγματα να αλλάξουν άρδην προς το καλύτερο. Στο σημείο μάλιστα που οι παραστάσεις του προηγουμένου Παρασκευοσαββατοκύριακου να χαρακτηριστούν από πλήρη επιτυχία: τις μεν Παρασκευή και Σάββατο το μικρό θεατράκι στην Addison Rd του Marrickville να γίνουν μπροστά σε ένα διδαίτερα ενθουσιώδες και αξιόλογο σε αριθμό κοινού, ενώ την Κυριακή - τουτέστιν την τελευταία μέρα παραστάσεων- με μεγάλη θλίψη οι άνθρωποι του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας να αναγκαστούν να αφήσουν εκτός ... πυλών ένα διδαίτερα μεγάλο αριθμό συμπαροίκων αφού εντός του θεάτρου δεν έπεφτε κυριολεκτικά καρφίτσα!

Είσιντον οι Σταύρος Οικονομίδης, Μέλπως Παπαδοπούλου, Έβελιν Τσαβαλά και η υπόλοιπη παρέα αποφάσισε να επεκτείνει τις «δραστηριότητες» του έργου «Δώρου Ζωής» για ακόμη 6 παραστάσεις. Καλό θα ήταν πάντως αν οι θεατρόφιλοι της παροικίας δεν περίμεναν την τελευταία στιγμή προκειμένου να προμηθευτούν ένα από τα μαγικά χαρτάκια. Αντιθέτως ας έρθουν σε επαφή με την μεν Μέλπω στο 9519 8104 ή στην δέ Έβελιν στο 0413 989 007.

Εν κατακλείδι

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΦΙΛΟΣΦΙΕΣ ΤΗ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

χαμπής ο Βιλάνος

Εσπκώσπικα εχτές που το χάραμα του φου- πίου λλίον μετά τις 9- τζαί αββούρποσα μονομιάς σο νιούς έιτζεντ του μαχαλά πέρκει μου προλάβω τζαί έβρω κανένα κόπ του «Κόσμου». Ευτυχώς δηλαδή που είμαι μαθημένος να σπώνουμαι τόσο γλύπορα αφού μόνο μιαν εφημερίδα έμεινε τζαί άλλο λίον να μεν προκάμω!

Επεία έσσο ύστερις τζαί αντάκοσα το δκιάβασμα. Όπως πάντα εξεκίνησα που τον παρέα μου τον Χατζηβασίλη. Όπα ρε πελλέ μου, ήντα σπουδαίο άρθρο ήταν τούτο για το ΣΑΕ; Ήντα πουλάσκα ήταν τούτο που τους έκαμες πάλε; Μα αφού τραβά τα οργανισμός τους; Έσσι τζαρό που ήθελα να γράψω τζαί εγιώ δκυό λοούθκια αλλά έν έννει ανάγκη: συμφωνών τζαί επαυξάνω με όσα έγραψες εσού. Γράψε τους τζαί άλλα τζαί αξίσουν τα τα κοπέλλια!

Όσουν να άψω το λάπτο πγια να γράψω τζαί εγιώ την στήλη μου ήτρεν π αρφή μου π Μαριτσού με τον γιο την Αρκοντή για καφέ. Επίσαμε την κουβέντα με τον μιτσί τζαί αθθυμήθκα πως πριν λλία χρόνια, τον τζαρό δηλαδή που εκλότσαν τον φούρπο εκαλέσαν τον μεικτή Σίδνεϊ για τους αγώνες που έκαμψε το ΣΑΕ στην Μελβούρνη. «Ηντα που μου εθθύμησες τωρά, θκειέ Χαμπή!» λαλεί μου ο μιτσίς. «Ηντα πόμπα επεράσμε τζίνες τες πμέρες. Ήταν πολλά, πολλά κουλά».

Εφάλλαρε τέλλεια το κοπέλλι! «Ρε μείτ, έπννες που τον πρωί ξημέρωμα» ρωτώ τον, «Έν είσαι εσού που μου ελλάλες πως ήταν ούλα ποκουππισμένα τζαί εν είσσιε οργάνωση ούτε για δείγμα;. Που να ακούσει ο κουρούπετος! «Οι θκιέ, άκουμε που σου λαλώ: ήταν πολλά ωραία, τα γέριμα. Εν είσσιε λάθος! ΟΚ, εγιρί-Ζαμε τα γήπεδασαν τους μάντης τζαί τα παραπάνω ήταν βα- ούμενα, τα πμίχρονα ήτουν 10-15 λεπτά μόνο γιατί εβιαζούμαστον να ποσπαστούμε πριν ππέσσει ο πλίος, είσσιε παιχνίθκια που

εν ήτρεν ούτε μια φορά π μάππα που την μερκά μου, αλλά πίου πολλά ωραία! Εφάμεν, πάμεν, είπαμε τζαί τες πελλάρες μας, εβουρούσαμε τζαί τες κορούες τα πισών, μπακκίρα εν επιπερώσαμε που την πούγκαν μας, τι άλλο να θέλω που τα χόλιντεις μους;

Ατε τωρά κάτσε να εξηγήσεις του μαννού ότι εν πελλάρες που λαλεί πάλε! Πάντως τούτο ούλλο π υπόθεση έδδωκε μου μιαν καλή ιδέα: να αντακώσω τζαί εγιώ τους δικούς μου αγώνες. Να σιναούμαστε οι Κυπραίοι της Αυστραλίας σε μιαν πόλη κάθε φορά, να παιζουμε παραδοσιακά κυπριακά παιχνίδια - λιγκρίν, σκατούλλικα, πρώτη ελιά κάμπλο, μαντίλι, μέλισσα, ζέρο, γούμενο, διτζίμιν- τζαί να πέμπουμε τον λοαρκασμό του Νικολή του Αναστασιάδη. Να έβρουμε τζαί ένα γερόν όνομα τζαί είμαστε τοιάκκο!

Τώρα που είπα όνομα, αθθημήθκα τζαί το άλλο: Μα ήντα που πάει να πει Πανελλήνιοι Αγώνες Αυστραλίας σιόρ; Μπορεί τα καλαμαρίστικ